

Guds rike är nära – men hur nära?

Vi människor vill gärna veta och har koll på vår avståndsbedömning. Hur långt är det till närmaste mataffär? Eller till bästa möjliga parkeringsplats? Vi vill ju hitta något så nära oss som möjligt? Denna typen av närhetsbedömning är synlig för oss eller snarare bekvämlighet och vi kan lätt bli rastlösa och vårt tålamod kan prövas genom – väntan.

Adventstid är också en tid av väntan, förberedelse. Vi förbereder oss för det lilla barnets ankomst att Gud blir människa. Gud kommer ner till oss i mänsklig gestalt och tar sin boning bland oss. Ordet (Logos) blir kött (Sarx). Adventstid påminner oss om det där riket som Jesus talar om, att Guds rike är nära och det där riket inte är något avlägset utan att det kommer oss till mötes. Som profeten Jeremia uttrycker det: "Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte jag har givit Israels folk och Judas folk." Gud lovar något som inte är långt borta utan ska fullbordas. Ett löfte om rättfärdighet, om en gren som skjuter upp – en bild av Guds rikets framväxt mitt i historien, även när folkets situation ser hopplös ut. Då som nu är vi i behov av Guds löften och rättfärdighet. Oavsett hur vår situation ser ut är detta löfte riktat till oss i vår tid. Genom Bibeln kan vi läsa om människor som bar sina liv inför Gud med allt vad det innebar – glädje, sorg, prövning och hopp. Deras berättelser speglar vår egen mänsklighet. De levde under skiftande omständigheter, men gemensamt för dem var att de förlitade sig på att Gud handlar trofast, även när omständigheterna talade emot det. Det vi möter i texterna är inte en idealiserad mänsklighet, utan en verklighet där Guds folk gång på gång påminns om att löftet står fast: Gud kommer dem till mötes, förnyar och upprättar. Så formas en tråd genom historien – från profeternas ord till apostlarnas vittnesbörd – som visar att Guds rättfärdighet inte är beroende av mänskliga förmågor eller historiska förutsättningar. Den är en gåva som bär genom alla tider till våra dagar.

Jesus Kristus, som vandrade på jorden, föddes av Jungfrun Maria, led, dog och uppstod, vandrar fortfarande mitt ibland oss. Hans närvaro är inte begränsad till historien eller till evangeliernas sidor, utan fortsätter att forma, bära och utmana sin kyrka i dag. I dagens korta men kärnfulla evangelium möter vi ett koncentrerat uttryck av hans förkunnelse. Det är som om Markus vill ge oss evangeliets kärna utan omsvep: "Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet."

Det är ett ord som både förklarar och förvandlar.

Tiden är inne

Den tid Gud har förberett, den tid profeterna talat om, den tid då löftet får kropp och verklighet. Det är inte människans tidsschema, utan Guds egen fullhet. I dessa ord kliver Jesus fram som uppfyllelsen av allt som varit väntat.

Guds rike är nära

Inte fjärran, inte något som ska komma först vid tidens slut, utan något som bryter in här och nu. När Jesus uttalar dessa ord är det som om själva verkligheten öppnar sig. Gud står inte utanför människans liv; Gud går in i det, rör vid det, bär det.

Därför följer också kallelsen:

Omvänd er och tro på budskapet.

Det handlar inte om en moralisk skärpning eller en tyngande börda. Det är en inbjudan att vända sig mot det Gud redan gör. En inbjudan att låta sitt liv riktas mot den närhet som redan finns. En inbjudan att låta Kristus bli herre över ditt liv. Att tro är att se det Gud har öppnat; att omvända sig är att ställa sitt liv i den rörelsen. Detta ord bär samma kraft i dag som när det först uttalades. Guds rike beskrivs på många sätt i bibeln som ett senapskorn,

surdegen, skatten och pärlan. Guds rike finns mitt ibland oss och inom oss. Guds rike är en gåva till de mest oväntade. Guds rike är och ger också framtidshopp och fullbordan. Guds rike är Kristi närvaro. Guds rike är närvaro och framtid. Ett rike här men ännu inte. Guds rike är synligt i handling. I befrielse, rättfärdighet och omvändelse.

Vi lever i en tid där många kämpande röster hörs:

- människor som lever under ekonomisk press
- ett polariserat samhällsklimat där samtal ofta blir konflikter
- världshändelser där mörkret tycks få övertaget
- överdriven konsumtion som många tror kan ge lycka

I detta tilltal säger Hebreerbrevets författare: **Ge inte upp!**

Men han uppmanar oss inte att bita ihop "lite till". Uthålligheten han talar om är förankrad i Guds handlande. Den bygger på att Guds rike redan tränger in, att Kristus inte övergav de första kristna i deras prövningar och inte överger sin kyrka i vår tid.

- Uthållighet är inte att stå helt stilla
- Uthållighet är att luta sig framåt mot det Gud redan gör.

Den bilden ligger nära Hebreerbrevets perspektiv. Brevets adressater har lidit, de har fångslats, de har väntat på upprättelse och på att Guds löften ska bli synliga. Deras uthållighet bestod i en inre rörelse – en riktning mot Kristus, trots allt som drog åt andra håll. De lutade sig framåt, inte bakåt; de sträckte sig mot det som Gud redan påbörjat.

Författaren påminner dem om att de tidigare glatt tog emot lidande och förlust därför att de visste att de hade en rikare skatt. Det är i ljuset av detta vi hör hans ord:

"Kasta inte bort er frimodighet ... ni behöver uthållighet."

Adventstidens väntan är av samma slag. Den är inte passiv. Det är väntan som håller blicken riktad mot ljuset även när mörkret tycks kompakt. Den är ett sätt att leva i övertygelsen att Guds rike redan pressar sig in i världen – ibland nästan osynligt, men alltid verksamt.

I vår tid kan detta uttryckas så:

- Uthållighet är att fortsätta tro när oron växer.
- Uthållighet är att fortsätta hoppas när nyhetsflödet mörknar.
- Uthållighet är att fortsätta handla i kärlek även när cynismen lockar.
- Uthållighet är att, mitt i världens skakningar, luta sig framåt mot den Gud som redan är på väg.

Så blir Hebreerbrevets tilltal en röst för vår tid. Inte en tyngande uppmaning, utan en mild men bestämd kallelse: håll fast vid hoppet, för Kristus kommer. Och han kommer inte till dem som är starka, utan till dem som väntar, längtar och håller ut.

Guds rike är nära – därför att Kristus är nära.

”Ge inte upp. Håll fast vid hoppet. För det ni väntar på är redan på väg.”

Håll fast vid hoppet, för Kristus kommer.

lägg märke till vem han kommer till.

Inte till dem som kan allt.

Inte till dem som hinner allt.

Inte till dem som är starka, självsäkra eller obekymrade.

Han kommer till dem som väntar,

till dem som längtar,

till dem som håller ut.

Han kommer till dem som vågar hoppas när andra rycker på axlarna.

Guds rike är nära — därför att Kristus är nära.

Nära i ordet vi hör.

Nära i brödet vi bryter.

Nära i den som sitter bredvid oss.

Nära i den som behöver oss.

Nära i den som älskar oss.

Nära i den som söker oss.

Och när han kommer, då kommer riket.

Ljus över mörker.

Frid över oro.

Rättfärdighet som banar väg.

Hopp som bär.

Amen.